

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010539
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010539.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obvinenému S. I., nar. XX.XX.XXXX v Y., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVOS Hrnčiarovce nad Parnou, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/164/2015-288 zo dňa 02.02.2016 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. decembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku **z r u š u j e** s a napadnuté uznesenie a okresnému súdu s a u k l a d á , aby vo veci znovu konal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza napadnutým uznesením sp. zn. 3T/164/2015-288 zo dňa 02.02.2016 podľa § 241 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku s použitím § 215 odsek 2 Tr. por. (per analogiam) zastavil trestné stíhanie obvineného S. I., vedené pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna S. I., nar. XX.X.XXXX, v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ určil, že bol povinný platiť matke syna V. V. na výživu syna od 3.7.2009 do 1.9.2009 výživné 70,- eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/551/2010-20 zo dňa 15.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2011, bol zaviazaný platiť V. V. od 1.9.2009 výživné 70,- eur mesačne, a to do 10-teho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v mieste svojho pobytu v N. Y. a v mieste pobytu poškodenej v G. a neskôr v J. N. vyhýbal od 3.7.2009 do 10.9.2013, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody a od 12.6.2014, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, do 27.3.2015, kedy znova nastúpil výkon trestu odňatia slobody, tým, že bol nezamestnaný, pracoval len sporadicky brigádnicke, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a na výživnom zostal dlhovať V. V. 4.130,- €,

pretože je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor v neprospech obvineného. V sťažnosti uviedol, že v danej veci nebol dôvod na zastavenie trestného stíhania pre neúčelnosť. Obvinenému prichádza do úvahy uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa §§ 42 ods.1, 41 ods.2, 38 ods.4, 36 písm. l), 37 písm. h), m) Tr. zákona v prvej polovici trestnej sadzby (dolná hranica 4 roky 8 mesiacov) nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a to za použitia asperačnej zásady.

V danom prípade súhrnný trest, ku ktorému môže konanie viesť s prihliadnutím na použitie asperačnej zásady, osobu obvineného a na dĺžku páchania trestného činu, nie je celkom bez významu popri uloženom treste Okresným súdom Piešťany pod sp. zn.: 2T/51/2015 z 21.09.2015. Obvinený bol dosiaľ 8 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť.

Prokurátor tiež poukázal na to, že okresný súd vo výroku napadnutého uznesenia neuviedol pri § 215 ods.2 Tr. poriadku konkrétne písmeno, ktoré bolo v tomto prípade použité, pričom mal byť uvedený § 215 ods.2 písm. a) Tr. poriadku.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že okresný súd zastavil trestné stíhanie pre neúčelnosť s poukazom na trest, ktorý už bol obvinenému v inom konaní uložený. Z výrokovej časti uznesenia však vôbec nevyplýva, akým súdom, v akom konaní a v akej výške bol obvinenému uložený trest, popri ktorom by aktuálne ukladanie trestu bolo celkom bez významu. Toto je možné sa dozvedieť až z odôvodnenia uznesenia.

Takýto postup súdu je však v rozpore so zásadou právnej istoty vyplývajúcej z ustanovenia čl. 1 ods.1 Ústavy SR. Z enunciatu súdneho rozhodnutia totiž musia byť zrejme všetky nosné skutočnosti relevantné pre rozhodnutie samotné.

Je možné sa stotožniť i s tvrdením prokurátora, že okresný súd opomenul uviesť v enunciate tiež konkrétne písmeno uvedené v § 215 Tr. poriadku, o ktoré svoje rozhodnutie opiera.

Krajský súd sa v ďalšom tiež stotožňuje so sťažnostnými námietkami prokurátora, že vzhľadom na potrebu ukladania súhrnného trestu za použitia asperačnej zásady (upravená trestná sadzba 3 roky až 9 rokov 8 mesiacov), osobu obvineného, jeho trestnú minulosť a na dĺžku páchania trestného činu, nie je aktuálne obvinenému hroziaci trest celkom bez významu popri treste uloženom treste Okresným súdom Piešťany pod sp. zn.: 2T/51/2015 z 21.09.2015.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol o zastavení trestného stíhania a samotné rozhodnutie trpí formálnymi nedostatkami.

Krajský súd sa preto stotožnil so sťažnostnými námietkami prokurátora, napadnuté rozhodnutie zrušil a súdu prvého stupňa uložil vo veci nanovo rozhodnúť. Úlohou súdu prvého stupňa bude nanovo rozhodnúť o obžalobe prokurátora inak ako zastavením trestného stíhania pre neúčelnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.